

derne, saa vidt mulig komme til at hvile, hvor Goderne ydes. Det er en god Regel i al Samsundsøkonomi. Man skal derfor saa lidt som muligt gøre Kommunalopgaver til Statsopgaver. Vi have holdt os nogenlunde fri fra den Vej til at lette Kommunerne paa, og jeg maa bestemt advare mod, at vi komme ind paa den.

Den anden Vej, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds omtalte, at Staten skulde indkassere disse 6 Millioner og derpaa dele dem ud til Kommunerne, forekommer mig lige saa forkastelig. Det ærede Medlem mente, at man i trykkede Tider altid kunde holde iagen; men har man en Gang besluttet, at der skal gives 6 Millioner til Kommunerne, kommer man heller ikke i trykkede Tider bort fra det, det bliver Praksis, man maa blive ved. Uddelingen vil sikkert snart ske efter en Regel, snart efter en anden. De Landsdele, de Interesser, der tilfældigvis have Flertallet, ville da gøre sig gældende, og Fordelingen vil i Reglen blive ganske vilkaarlig, og efter som Aarene gaa, vil den utvivlsomt blive det mere og mere. Det vil i højeste Grad være at tage fra den ene Lomme, og vilkaarligt lægge i den anden, hvilket man dog frem for alt bør vogte sig for. Det forekommer mig derfor, at Regeringsforslagene i hvert Tilfælde ere inde paa en bedre Vej, idet de i det hele og store gaa ud paa, at disse Statter skulle komme de Egne til gode, hvor de ere opkrævede. Det kan der dog være adskilligt, der taler for. Med Hensyn til Enkeltheder kunde der maaske ønskes nogle Ændringer, der kunde saaledes være Tale om ved Ændringer i Fordelingsmaaden bedre at sikre sig, at Pengene virkelig kom dem, der vare trykkede, til gode. Det vilde især være ønskeligt, om man kunde sikre, at Lettelserne blandt andet formedes som en Sikkering af Hartkornstatterne til Kommunen. Men alt det maa jo blive et Udvalgs Sag. I det hele forekommer det mig kun, at Regeringen for saa vidt er inde paa en ret heldig Vej, og at Fordelingen sker nogenlunde ligelig. Man naar tillige derved noget andet af Hensyn til hvilket jeg endogsaa kunde fristes til at gaa videre. Selv om jeg nemlig vilde finde det højt underligt, højt irrationelt, om man gif saa vidt, at man skænkede hele Gammelskatten bort, idet jeg absolut opfatter den som en Grundbyrde, der hviler paa de vedkommende Ejendomme, saa at Staten altsaa med den vilde skænke et flet og ret Aktiv til disse Folk eller til de Egne, hvori disse Folks Ejendomme ligge, saa kunde jeg søle mig fristet til endogsaa at gaa med dertil, for saa kunde man dog vel end-

lig en Gang komme til, at al den Tale om den uretsfærdige Bestatning af Hartkornet kunde høre op. Den højtærede Indenrigsministers Forslag kan jeg saaledes i det hele og store ganske godt slutte mig til, og havde vi en bugnende Statskasse, vilde jeg have endnu mindre Betænkeligheder, men det have vi jo desværre ikke, og vi kunne ikke vedtage dette Forslag uden samtidig at vedtage den højtærede Finansministers. Der skal jeg da ikke nægte, at der har jeg ikke kunnet se andet end, at vi ved at vedtage dette ville komme til at lægge uforholdsmæssige Byrder paa Byerne. Hvorledes andre ærede Medlemmer kunde være come til et andet Resultat, endfise, som det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Vojten) sagde, at Kjøbenhavn og Købstæderne ved disse Love ere særlig begunstigede, er mig en Gaade, saavist som det ene Forslag forudsætter Vedtagelsen af det andet. Vi kunne ikke uddele de 6 Millioner Kr. til Kommunerne, uden samtidig at indkassere de 5 Millioner Kr. gennem Formue- og Indkomstskatten, og at den vil komme til at hvile særlig paa Byerne og ganske særlig paa Kjøbenhavn, er givet, saa vist som at 28 er mere end 18, og 51 er mindre end 65. Hvis dette er Sandhed, og det er det jo dog, saa vedtage vi ogsaa herved at lægge nogle forholdsvis større Byrder paa Byerne end paa Landet. Dette Element i disse to Statter gør selvfølgelig, at jeg ligesom andre Repræsentanter for Byerne ikke kan give Forslagene den varme Tilslutning, som andre ærede Medlemmer, og at jeg som de maa stille vore forskellige Krav for overhovedet at kunne slutte os til dem. Disse Krav ere jo i øvrigt komme saa fylldigt frem fra andre ærede Medlemmer, at jeg kan indskrænke mig til at henvisse til dem. For mig er et Hovedkrav det, at vi ikke, idet vi lægge Byrden over paa andre Samsundslag gennem direkte Skat, samtidig formindste Indtægten af de indirekte Statter. Det vil efter min Mening være uheldigt over for Staten og vil i Fremtiden blive uretsfærdigt over for dem, vi lægge Byrden paa. Vi maa ikke heller indskrænke os til at lægge Byrder paa Byerne, men vi maa være villige til med dem at lade følge Byrder, som komme til at hvile paa Landet. Smidlertid have vi jo Udtalelser, der sikre os, at disse Lovforslag ikke blive Samlingens eneste Resultat, og under det Synspunkt er jeg gerne med til at arbejde videre paa dem, men ganske vist ikke med den Begejstring som andre ærede Medlemmer, og det ogsaa af den Grund, at jeg ingenlunde deler den Begejstring for en Formue- og Indkomstskat, som i det hele og store er kommen frem her i Tinget. Jeg